

Republika Crna Gora
PREDSJEDNIK REPUBLIKE
Kabinet predsjednika

Br: 01-1186
Podgorica, 24.12.1993.god.

Gospodin DRAGIŠA BURZAN,
predsjednik Komisije Skupštine Crne Gore za prikupljanje
informacija o otmici putnika iz voza br. 671 izvršenoj
27.02.1993.god.

P o d g o r i c a

Poštovani gospodine Burzan,

Po ovlaštenju predsjednika Republike Crne Gore, Momira Bulatovića,
dostavljam Vam Informaciju o aktivnostima predsjednika Bulatovića
povodom pomenute otmice, u skladu sa Vašim dopisima br.18-3065/1,
od 19.novembra 1993.godine i br. 02-3123/3 od 17.12.1993.god.

S poštovanjem

SECRET KABINETA
Jovan Čelebić

Jovan Čelebić

I N F O R M A C I J A

Odmah po saznanju da je 27. februara ove godine, na željezničkoj stanici Štrpci koja se nalazi na teritoriji Republike Srpske, bivša BiH, izvršena otmica putnika, među kojima i jedan broj Muslimana iz Crne Gore, predsjednik Republike Crne Gore Momir Bulatović je organizovao radni sastanak sa predsjednikom Vlade Republike Crne Gore, Milom Djukanovićem, i ministrom unutrašnjih poslova Nikolom Pejakovićem. Ocijenjeno je da otmica putnika predstavlja teroristički akt bez presedana, kojim su na najgrublji način ugroženi sigurnost i životi građana Crne Gore i SRJ i naloženo Ministarstvu unutrašnjih poslova da odmah preduzme mjere iz svoje nadležnosti i obezbijedi neophodnu saradnju sa Saveznim i MUP-om Republike Srbije. Dogovoreno je da predsjednik Republike i predsjednik Vlade Crne Gore ostvare kontakte sa predsjednikom SRJ, predsjednikom SR Srbije i predsjednicima vlada, radi pokretanja kontinuirane aktivnosti sa osnovnim ciljem da se sačuvaju životi otetih putnika i da se eventualnim zahtjevima otmičara bezuslovno izadje u susret ma šta tražili. Ukazano je da treba postupati veoma oprezno, kako se ne bi dodatno ugrozili životi otetih putnika.

Nakon toga, 5.marta 1993.godine, predsjednik Republike je, zajedno sa ministrom Unutrašnjih poslova, primio 30 članova porodica otetih putnika, upoznao ih sa raspoloživim informacijama i aktivnostima koje se preduzimaju. Sa tog razgovora istog dana je objavljeno saopštenje za javnost.

Pored ugrožavanja sigurnosti i života građana Crne Gore i SR Jugoslavije, pomenuti teroristički akt unio je opravdani nemir, zabrinutost i strah kod pripadnika muslimanskog naroda i svih građana Crne Gore. Objektivno je, po ocjeni predsjednika Bulatovića, postojala opasnost od negativnih refleksija ovog događaja na medjunacionalne odnose i ukupnu

političku klimu u Republici, čija je stabilnost prioritetni cilj državne politike u Crnoj Gori. Imajući to u vidu, predsjednik Bulatović je 8. marta 1993. godine primio gospodina Idrisa Demirovića, predsjednika Starješinstva islamske zajednice u Crnoj Gori. U razgovoru je učestvovao i Zoran Žižić, potpredsjednik Vlade Republike Crne Gore. Tom prilikom gospodin Demirović je prenio zabrinutost građana muslimanske nacionalnosti u Crnoj Gori zbog pojava ugrožavanja njihove bezbjednosti i stvaranja klime lične i kolektivne nesigurnosti. Predsjednik Bulatović je istakao da je svaki oblik ugrožavanja slobode građana, a naročito kršenje zagarantovanih prava pripadnika etničkih i vjerskih zajednica u Crnoj Gori, u najdirektnijoj suprotnosti sa Ustavom Republike Crne Gore i njenim demokratskim karakterom građanskse pravne države. Sa tog razgovora objavljeno je saopštenje za javnost.

Stalni kontakti predsjednika Bulatovića i predstavnika nadležnih republičkih organa sa organima SRJ, Republike Srbije i Republike Srpske, kao i aktivnosti republičkih i saveznih organa, nijesu dali valjane rezultate, čak ni kada je u pitanju pouzdana informacija o tome da li su oteti putnici još uvijek živi. Protok vremena bez ikakvih rezultata kod rodbine otetih putnika izazivao je osjećaj bespomoćnosti i sumnje da nadležni državni organi kontinuirano i revnosno rade na prikupljanju informacija i oslobadjanju žrtava otmice. Osnovni problem je bio i ostao u tome što su putnici oteti na teritoriji druge države, koja je u građanskom ratu, čime je praktično onemogućena sinhronizovana i efikasna akcija na prikupljanju informacija o njihovoj sudbini, njihovom oslobadjanju i hvatanju počinitelaca. Predsjednik Bulatović je, zajedno sa ministrom Unutrašnjih poslova, 28. juna 1993. godine opet primio članove porodica otetih putnika, upoznao ih sa raspoloživim informacijama i dao garancije da će republički i savezni organi, u saradnji sa organima Republike Srpske, i dalje činiti sve da se dobiju tačne informacije o njihovoj

sudbini i da će i dalje ulagati maksimalne napore za njihovo oslobađanje. Tom prilikom predsjednik Bulatović je upoznat da su se porodice jednog broja otetih građana Crne Gore našle u veoma teškoj socijalnoj situaciji i da im je neophodna materijalna pomoć. Imajući to u vidu, on je preko Ministarstva rada i socijalnog staranja uspio da obezbijedi da se svakoj porodici otetih putnika isplati pomoć od 200 miliona dinara, kao i 40 miliona dinara za svako dijete otetih putnika.

U cijelom periodu od otmice do danas, šef kabineta predsjednika Bulatovića, kao i sekretar Komisije za predstavke i žalbe, bili su praktično u stalnom telefonskom ili neposrednom kontaktu sa rodbinom otetih putnika, odnosno njihovim predstavnicima.

Predsjednik Bulatović je ovo pitanje više puta pokrenuo na Savjetu odbrane SRJ, kao i u brojnim kontaktima sa predstavnicima SRJ, predsjednikom Republike Srbije i predsjednikom i visokim funkcionerima Republike Srpske. Na osnovu svega toga, predsjednik Bulatović je mišljenja da kod svih navedenih ličnosti, kao i nadležnih organa na svim nivoima, postoji potpuna spremnost i iskrena zainteresovanost da se učini sve u cilju oslobađanja žrtava terorističkog akta, ili barem dolaska u posjed istinitih informacija o njihovoj sudbini, kao i preduzimanja svih mjera odgovornosti prema njegovim počiniocima. Na žalost, sadašnje, dobro poznate okolnosti, onemogućile su da se ti ciljevi i ostvare. Valja napomenuti da je predsjednik Bulatović pomogao predstavnicima porodica otetih putnika da im se omogući prijem kod tadašnjeg predsjednika SRJ Dobrice Ćosića, kao i kod predsjednika Republike Srbije Slobodana Miloševića.

Što se tiče zahtjeva Vaše Komisije da predsjednik Bulatović, kao član Vrhovne komande VJ, "insistira na dostavljanju odgovarajuće informacije od strane nadležne vojne obavještajne službe", od strane načelnika vojnog kabineta

predsjednika SRJ dobili smo informaciju da nadležni organi Saveznog ministarstva za odbranu i Generalštaba Vojske Jugoslavije ne raspolažu novijim i aktuelnim podacima o otmici na pruži Beograd - Bar.